

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 131. Quid circa precarium sit addendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

A D D E N D A.

§ 20

Q. 130. Quid notandum sit præterea circa con-
modatum. *R.* Seqq. §. 1. Qui habet jus utend
re commodatâ, potest, per se loquendo, etiam
alteri commodare, nisi aliter conventum sit, vñ
sciretur de contraria mente commodantis, po-
test enim alteri cedere jus suum.

§ 21

§. 2. *Commodatarius tenetur ad sumptus*
ordinarios circa rem commodatam, v.g. ten-
tur pascere equum commodatum; item sole-
ferreis instruere, si deficiant: Ad extraordinarios
tamen sumptus non tenetur, v.g. non tenetur ad
sumptus pro equo sanando, si ægrotare incipiat
pro redimendo, si ab hoste capiatur; quare poten-
tit tum monere dominum, ut sumptus mini-
stret vel rem recipiat, se enim curam ejus dimi-
nere: si tamen monere non posset dominum, in-
neretur exponere sumptus, & postea rem deni-
nere, donec refunderentur, Lugo. d. 8. n. 134.

§ 22

§. 3. *Damnum, quod commodatarius pati-*
tur à re commodata, debet compensare com-
modans, si scivit vitium rei, & prævidit d'amnum
inde secuturum, quod impedire poterat & de-
bebat, uti si equus commodatus fuit morbius
& infecit alios: Si autem nescivit, damnum spe-
ctat ad commodatarium.

§ 23

§. 4. *Pupillus, Minor, prodigus, non obligan-*
tur, si dent commodato absque authoritate Tu-
torum vel Curatorum, sed possunt repetere ante-
tempus designatum; si tamen aliquid commo-
dato acceperint, commodans obligatur illis ser-
vare tempus.

§ 24

Q. 131. Quid circa precarium sit addendum. *R.*
Seqq.

Seqq. §. 1. Hic contractus dicitur precarium, quia ad preces alterius seu petitionem conceditur omnino gratis sine obligatione relinquendi: qui autem precariò dat, non debet sine necessitate statim datum repetere, alioquin videbitur voluisse illudere aut alteri creare damnum, *Abbas & alii.*

§. 2. Precarium revocatur seu finitum, 1. voluntate concedentis expressâ vel tacitâ, uti habet Busenb. 2. Morte ejus, cui res est concessa, censetur enim gratia quasi personalis, quæ ad hæredes non transit. 3. Si res fuit absolutè concessa, non finitum morte concedentis, sed si incepit uti, potest pergere, donec hæredes revocent; si autem est concessa cum addito, quamdiu voluero vel placuerit mihi, secundum Abb. Mol. Laym. & alios communiter, finitum morte concedentis, quia tum cessat ejus voluntas & placitum; oppositum tamen tenent Castrop. Tamb. I. 9. t. 7. c. 7. n. 9. Spor. t. 6. c. 7. n. 161., quia in communi modo loquendi hæ formulæ, donec voluero, ad meum placitum, videntur æquivalere his, donec revocavero, quo usque non revocavero, atqui solâ morte concedentis non ponitur revocatio, & si concesserit sub clausula, donec revocavero, secundum omnes non finitum morte concedentis, ergo nec illo priori modo: Sed tenenda est altera sententia, propter dicta I. 1. n. 836.

Q. 132. Quid addendum sit circa depositum. Seqq. 826
 §. 1. Contractus depositi intervenit, si quis in domo alterius ponat aliquid, & dicat, *tibi tradó hanc rem in custodiam*, & ipse consentiat sive acceptet, Mol. t. 2. d. 522. Onn. d. 54. à n. 6. alii-
que